Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	16C/375/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1410213353
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Silvia Walterová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2013:1410213353.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave samosudkyňou JUDr. Silviou Walterovou v právnej veci navrhovateľky: D. L., E.. X.X.XXXX, I. O. E.. X, I. zastúpená AK MALOVIC, s.r.o., Račianska 22/A, Bratislava proti odporcom v 1. X.: A. A., E.. XX.X.XXXX W. K. X. X.: A. A., E.. X.X.XXXX, F. I. D. XX obaja zastúpení Právne centrum, s.r.o., Žilinská 8, Bratislava o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

1. Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zdržať sa akéhokoľvek nakladania s písomnosťami navrhovateľky osobnej povahy, a to: s emailom zaslaným D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX, F.Ý. C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. I. Y. B., C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX, F.Ý. C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. I. Y. B., F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk I. Y. B., C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX W. F. C. Y. D.E. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. bez zobrazenia dátumu, bez jej predchádzajúceho súhlasu.

2. Odporkyňa v 2. rade je povinná ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnené nakladanie s jej uvedenými písomnosťami osobnej povahy, a to písomne listom zaslaným na adresu trvalého bydliska navrhovateľky do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v nasledovnej písomnej forme: „A. A. sa týmto ospravedlňuje D.Í. L. za neoprávnené nakladanie s jej písomnosťami osobnej povahy, a to s emailom zaslaným D.E. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. D.E. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. I. Y. B., C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX, F.Ý. C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. I. Y. B., F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk I. Y. B., C. Y. D. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. Y. B. XX.X.XXXX, F. C. Y. F. Z..T. D. L. na W. D..A..sk Y. B. XX.X.XXXX W. F. C. Y. D.E. L. Y. C. W. D..A..sk na W. Z..T. bez zobrazenia dátumu, bez jej predchádzajúceho súhlasu a za ujmu, ktorú som jej týmto svojim konaním spôsobila.“

3. Súd návrh v časti uloženia povinnosti odporcovi v 1. rade ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnené nakladanie s jej uvedenými písomnosťami osobnej povahy a to písomne listom zaslaným na adresu trvalého bydliska navrhovateľky do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku tak ako je uvedené v bode 2. a v časti uloženia povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 100,- eur zamieta.

4. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 3.11.2010, zmeneným uzneseniami tunajšieho súdu č. k. 16C/375/2010 - 125 zo dňa 30.8.2012 a č. k. 16C/375/2010 - 166 zo dňa 3.6.2013 domáhala ochrany osobnosti tak ako je uvedené v bode 1. výrokovej časti tohto rozsudku a aby sa jej odporcovia v 1. a 2. rade ospravedlnili za neoprávnené nakladanie s jej písomnosťami osobnej povahy tak ako je uvedené v bode 2. výrokovej časti tohto rozsudku, náhrady nemajetkovej ujmy 10.000,- eur a trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že jej manželstvo s odporcom v 1. rade bolo rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 3.10.2006, sp. zn. 9C/67/2006 rozvedené. Odporca v 1. rade sa druhý krát oženil s odporkyňou v 2. rade a ona sa taktiež druhý krát vydala. Z manželstva s odporcom v 1. rade pochádza ich maloletý syn X. A., E.. X.X.XXXX, ktorý je zverený do jej osobnej starostlivosti. Medzi ňou a odporcami v 1. a 2. rade sú dlhodobo naštrbené vzájomné vzťahy. V roku 2004 v bližšie nezistenom čase došlo zo strany odporcu v 1. rade k neoprávnenému prístupu k jej emailovému Ú. D..A..sk., ku ktorému mu nikdy vedome a dobrovoľne neposkytla heslo tak, aby mal k danému emailovému účtu neobmedzený prístup. Nie je jej presne známy spôsob, akým sa odporca v 1. rade dostal k jej korešpondencii s treťou osobou. Iba sa domnieva, že buď nahliadol do jej emailového konta v momente, keď bola prihlásená, avšak nebola pri počítači alebo mohol využiť aj v tom čase bežnú a štandardnú službu obnovenia hesla zaslaním nového hesla formou SMS na mobilný telefón. Podstatné je však to, že odporca v 1. rade si neoprávnene, bez jej vedomia a súhlasu vytlačil jej súkromnú korešpondenciu minimálne s jednou treťou osobou a ako uvádza na viacerých miestach svojich podaní, „odložil na neskôr“. Následne túto emailovú komunikáciu osobnej povahy poskytol (opäť neoprávnene, bez jej vedomia a súhlasu) aj odporkyni v 2. rade. Ani adresát nedal súhlas na zverejnenie tejto korešpondencie a na akékoľvek nakladanie s ňou. V júni 2010 podala proti odporcovi v 1. rade ako odporcovi návrh na zvýšenie výživného na ich spoločného maloletého syna X. a tento návrh bol spolu s výzvou súdu na vyjadrenie sa k nemu, doručený odporcovi v 1. rade v septembri 2010. Reakciou na jej návrh na zvýšenie výživného bolo zaslanie listov matke navrhovateľky, manželovi navrhovateľky, matke manžela navrhovateľky (svokre) ako aj bývalej manželke manžela navrhovateľky. Prílohou všetkých týchto listov boli kópie neoprávnene získaných jej súkromných emailov z roku 2004. Navyše, odporcovia v 1. a 2. rade predložili predmetné emaily ako dôkaz v konaní o zvýšenie výživného, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 25P/131/2010. Nakoľko v danom konaní nebolo rozhodnuté o vylúčení verejnosti, možno tento úkon odporcov v 1. a 2. rade považovať za zverejnenie neoprávnene získanej korešpondencie odporcami v 1. a 2. rade. Ak by aj bola pravda, že by mali adresáti listov akékoľvek vedomosti o udalostiach a skutočnostiach popisovaných v predmetných emailoch, mali by o tom vedomosť z jej iniciatívny, tieto informácie by boli poskytované v ňou zvolenom rozsahu a forme. Ona však nemala dôvod a vôľu adresátom listov odporkyne v 2. rade a obsah danej korešpondencie sprístupňovať, resp. do nej nahliadať. Nie je na ktoromkoľvek z odporcov v 1. a 2. rade, aby namiesto nej posudzovali, či môžu alebo nemôžu zverejniť obsah jej súkromnej korešpondencie s treťou osobou a to ani v prípade, ak by mali danú korešpondenciu vo svojej moci s jej vedomím a súhlasom a zároveň s vedomím a súhlasom adresáta tejto korešpondencie. Pre posúdenie konania odporcov v 1. a 2. rade je podstatné, že adresáti listov odporkyne v 2. rade (a ani žiadne tretie osoby s výnimkou adresáta a odporcov v 1. a 2. rade), nemali pred momentom doručenia týchto listov z jej vôle a rozhodnutia prístup k týmto emailom či už v tlačenej, alebo emailovej forme. V dôsledku doručenia listov utrpela ujmu tým, že došlo k podstatnému narušeniu a zhoršeniu jej vzťahov s adresátmi týchto listov, ako aj s tretími osobami v rámci rodiny, ako aj mimo nej. Za najvýraznejší zásah do rodinného života považuje závažné narušenie partnerského vzťahu so svojim manželom ako aj s jeho matkou. V dôsledku doručenia predmetného listu s prílohami jej manželovi, bola podstatným spôsobom naštrbená jeho dôvera k nej, pričom vážne uvažoval aj nad ukončením partnerského spolužitia a odsťahovaním sa zo spoločnej domácnosti. Za týmto účelom došlo zo strany jej manžela aj ku kúpe bytu, do ktorého sa plánoval odsťahovať. Navyše, keďže odporcovia v 1. a 2. rade sa snažili v jej manželovi vzbudiť dojem, že je „zlatokopka“, Z. L. v tom čase síce poskytol prostriedky na kúpu daného bytu, avšak byt nadobudla do vlastníctva jeho matka. Dôvodom pre takýto postup zo strany Z. L. bola vzbudená obava, že by z dôvodu existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov mohla podniknúť v prípade rozvodu kroky smerujúce k ohrozeniu jeho vlastníctva tejto nehnuteľnosti. Musela v rámci partnerského života so svojim manželom riešiť v dôsledku doručenia predmetných emailov nielen jeho neistotu ohľadom svojej „vernosti“ a kvality vzťahu ale aj jeho neistotu ohľadom jej prípadných budúcich úmyslov dosiahnuť neprimeraný majetkový prospech. Obsahovo, vecne a časovo sa emaily vzťahovali na udalosti z roku 2004, neboli žiadnym spôsobom súvisiace s partnerským vzťahom medzi ňou a jej manželom a nemala žiaden dôvod a potrebu oboznamovať svojho manžela s podrobnosťami o svojom predchádzajúcom partnerskom živote a obsahu osobnej korešpondencie so svojimi priateľmi. Navyše, v dôsledku doručenia listu s prílohami matke jej manžela, došlo nielen k ochladeniu vzťahov medzi ňou a jej svokrou, podstatným spôsobom sa zmenil vzťah jej svokry aj k spoločnému jednoročnému dieťaťu, ktoré má s terajším manželom ako

aj k synovi X.. V tomto čase došlo k podstatnému obmedzeniu styku jej svokry so svojou vnučkou ale aj k celkovému zhoršeniu atmosféry v rámci jej rodiny. K náprave tohto stavu dochádzalo veľmi pomaly. Nakoľko bol obdobný list doručený aj bývalej manželke jej manžela, aj táto skutočnosť prispela k zhoršeniu vzťahu k jej manželovi. Bolo to v dôsledku toho, že ako reakciu na doručené listy bývalá manželka Z. L. mienila obmedziť styk svojich detí so svojim otcom - Z. L. a ňou. Okrem zverejnenia jej emailovej komunikácie v rámci vyššie uvedených viac či menej zainteresovaných členov jej rodiny, pokladá za absolútne podstatný zásah do jej súkromia a osobnostných prejavov, že odporcovia v 1. a 2. rade predložili predmetné emaily ako dôkaz v konaní o zvýšenie výživného. Z ich pohľadu je podstatný nielen fakt, že obsah emailov nebol žiadnym spôsobom relevantný k obsahu sporu ale najmä tá skutočnosť, že zaslaním týchto emailov došlo k ich zverejneniu.

Odporcovia v 1. a 2. rade v písomných vyjadreniach k návrhu doručených súdu dňa 9.12.2010 a 14.6.2012 uviedli, že návrh navrhovateľky považujú za nedôvodný a vykonštruovaný, informácie a skutočnosti v ňom uvedené za nepravdivé, prekrútené a vytrhnuté z kontextu. Takmer dva roky bojujú s invektívami, ohováraním a osočovaním zo strany navrhovateľky, ktorá sa snaží prostredníctvom maloletého syna X. rozbiť ich osobný vzťah. Šírením nepravdivých údajov a intrigovaním sa navrhovateľka snaží zmanipulovať názor a postoj okolia k nim, následkom čoho sa voči nim otočili chrbtom viacerí ich rodinní známi a svojim nezodpovedným správaním nie raz ohrozila zdravie ich novonarodených detí. Intenzívna snaha navrhovateľky robiť im naprieky vyústila podaním návrhu na zvýšenie výživného na maloletého X. pár dní potom ako sa presťahovali do novopostaveného rodinného domu. Aj tento návrh je z ich pohľadu len ďalším článkom intenzívnych atakov namierených proti ním, keď sa dlhé roky bránia intrigám a klamstvám z úst alebo pera navrhovateľky. Odporkyňa v 2. rade prehliadala neustále ataky zo strany navrhovateľky, ktorými zasahovala do ich súkromia, znevažovala ju a ohovárala pri komunikácii s odporcom v 1. rade alebo ich známymi, s ktorými uzavrela stávku, že sa do dvoch rokov od rozvodu manželstva rozvedú. Nie je pravdou, že by si odporca v 1. rade neoprávnene a bez súhlasu navrhovateľky vytlačil jej emailovú komunikáciu s jej partnerom z roku 2004, pretože nemal prístup k jej emailovému účtu a ani nedisponoval s heslom k jej kontu. Predmetnú emailovú komunikáciu navrhovateľka odovzdala odporcovi v 1. rade počas jednej z ich manželských hádok, pričom nešlo o jediný prípad zdôverovania sa navrhovateľky odporcovi v 1. rade a sprístupnenia osobných údajov z jej súkromia a jej partnerov. V tomto prípade je to práve navrhovateľka, ktorá porušila právo na ochranu listového tajomstva a zasiahla do tajomstva správ podaných iným obdobným zariadením ako telefón, resp. telegraf, ktoré obe patria adresátovi, ich vzájomnej emailovej komunikácie, nakoľko bez jej súhlasu sprístupnila obsah ich komunikácie tretej osobe, odporcovi v 1. rade. Navrhovateľka doteraz nenamietala spôsob akým odporca v 1. rade „získal“ jej korešpondenciu, resp. nepodala oznámenie o údajnom porušení tajomstva prepravovaných správ na príslušné orgány a neoprávnené získanie korešpondencie zo strany odporcu v 1. rade neuviedla ani v samotnom návrhu. Ak by príslušná komunikácia bola získaná nezákonným spôsobom, t.j. bez súhlasu a vedomia navrhovateľky, nebolo by ju možné ako listinný dôkaz použiť v súdnom konaní, pretože ako dôkazný prostriedok by bola nepoužiteľná a súd by na ňu nemohol pri vykonávaní dokazovania prihliadať. Rovnako ako sa navrhovateľka nebránila voči údajne nezákonnému dôkazu, ktorý odporca v 1. rade označil a predložil v konaní o zvýšenie výživného vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 25P/131/2010, uvedeným zásahom do jej súkromia neargumentovala ani v predmetnom návrhu. Spochybňujú pravdivosť a hodnovernosť čestného prehlásenia navrhovateľky o tom, že nemá vedomosť ako sa odporca v 1. rade dostal k jej korešpondencii s treťou osobou. Pojem zverejniť znamená urobiť verejne známym, uverejniť, publikovať, resp. sprístupniť verejnosti. V súdnom konaní síce platí zásada verejnosti, avšak súdny spis je prístupný len účastníkom súdneho konania. Bez ohľadu na to, či vo vyššie uvedenom súdnom konaní bola alebo nebola vylúčená verejnosť, nebola verejnosť prítomná na žiadnom pojednávaní vo veci samej. Odporca v 1. rade doručil predmetnú emailovú komunikáciu súdu ako prílohu - listinné dôkazy k písomnému podaniu, pričom jej obsah nebol na pojednávaní čítaný. Týmto listinným dôkazom odporca v 1. rade vykonával svoje procesné práva, ktoré mu garantuje Občiansky súdny poriadok a zároveň si plnil svoje procesné povinnosti. Výkonom procesného práva v žiadnom prípade nedošlo k porušeniu hmotného práva navrhovateľky, v opačnom prípade by súd označil tento dôkazný prostriedok ako neprípustný. Tým, že sama navrhovateľka sprístupnila, resp. umožnila prístup k obsahu korešpondencie bez súhlasu adresáta odporcovi v 1. rade, porušila listové tajomstvo, tajomstvo prepravovaných správ patriacich adresátovi a súčasne jeho osobnostné právo, pretože bez jeho privolenia použila písomnosť osobnej povahy. Ak je navrhovateľka toho názoru, že sa odporca v 1. rade dopustil protiprávneho konania tým, že emailovú korešpondenciu sprístupnil odporkyni v 2. rade ako svojej manželke, rovnakého protiprávneho

konania sa dopustila aj navrhovateľka, ktorá bez súhlasu odporkyne v 2. rade sprístupnila a odovzdala ich vzájomnú emailovú komunikáciu svojmu manželovi a zároveň aj rodičia navrhovateľky, ktorý list zasielaný odporkyňou v 2. rade preposlali rodičom odporcu v 1. rade. Navrhovateľka odôvodňuje ujmu, ktorá jej zo stany odporcov v 1. a 2. rade mala byť spôsobená a teda zhoršenie jej vzťahov s členmi rodiny a nedefinovanými a neurčitými tretími osobami v rámci rodiny, neoprávneným použitím emailovej komunikácie o obsahu ktorej mali všetky dotknuté osoby vedomosť. Čo sa týka konkrétnych prejavov údajnej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená je len čiastočné pravdivé jej tvrdenie, že nemala dôvod a potrebu oboznamovať svojho manžela s podrobnosťami o svojom predchádzajúcom manželskom živote. Túto potrebu naozaj nemala, nakoľko jej manžel podrobnosti pozná, napokon bol jedným z partnerov mimomanželského vzťahu s odporcom v 1. rade. Do manželstva vstupoval s vedomím, že nebol jej prvým partnerom s ktorým podvádzala odporcu v 1. rade. Početné nevery navrhovateľky boli dôvodom rozvodu jej manželstva s odporcom v 1. rade, čo je preukázateľné aj z odôvodnenia rozsudku súdu o rozvode manželstva. Súčasný jej manžel poznal jej minulosť, jej nečestné správanie, pohnútky, ktoré ju držali v manželskom zväzku s odporcom v 1. rade a finančné dôvody, prečo odporcu v 1. rade navrhovateľka nechcela opustiť s adresátom predmetnej komunikácie. Aj bývala manželka manžela navrhovateľky poznala obsah písomnej korešpondencie, ktorá je predmetom tohto konania a poznala navrhovateľku a jej správanie. K zhoršeniu jej vzťahu k manželovi navrhovateľky nedošlo v okamihu doručenia listu od odporkyne v 2. rade ale v okamihu zistenia nevery jej manžela s navrhovateľkou. Ak manžel navrhovateľky uvažoval o ukončení partnerského spolužitia s ňou, zrejme by nesplodili druhé dieťa a navrhovateľka by zrejme nedarovala svojmu manželovi spoluvlastnícky podiel na byte v jej výlučnom vlastníctve a súčasne by obaja nenadobudli do BSM dva byty v Bratislave - D. K.. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala ujmu, ktorá jej mala byť spôsobená a ani neoznačila dôkazy na jej preukázanie. Odporcovia v 1. a 2. rade navrhli návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť a priznať im náhradu trov konania.

Súd uznesením č. k. 16C/375/2010 - 165 zo dňa 3.6.2013 zastavil konanie v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy 9.900,- eur z dôvodu, že navrhovateľka v tejto časti zobrala návrh späť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2013.

Navrhovateľka ako účastníčka konania vo výpovedi uviedla, že odporca v 1. rade je jej bývalý manžel, s ktorým sa rozviedla v roku 2006 úplne v pokoji, mali medzi sebou korektné vzťahy. V manželstve sa im narodil syn X., ktorého má vo svojej starostlivosti. Emaily, ktoré uvádza vo svojom návrhu a pri ktorých žiada, aby sa odporcovia v 1. a 2. rade zdržali akéhokoľvek nakladania s nimi, sú jej súkromnou komunikáciou medzi ňou a jej bývalým kolegom. Ide o emaily z O. 2004, v tom čase bola zamestnaná vo firme O. a písala si s D. O., ktorého adresa bola Z..T.. Posielala mu emaily zo svojej adresy, ktorá je v návrhu uvedená, pričom išlo o bežnú komunikáciu medzi nimi. To, že sa tieto emaily dostali niekde inde sa dozvedela až v roku 2010, keď dostala zo súdu doklady ohľadne výživného na mal. syna. Tieto emaily zaslal na súd odporca v 1. rade, z čoho bola prekvapená, ako sa k ním dostal. Tieto emaily boli ďalej zaslané spolu so sprievodným listom jej rodičom a jej terajšiemu manželovi ako aj jej terajšej svokre. V sprievodnom liste odporkyňa v 2. rade použila zveličené, hanlivé a urážlivé slová na jej minulosť, stále chce niečo riešiť a montuje sa do jej bývalého manželstva s odporcom v 1. rade. Nevie odkiaľ má informácie o priebehu ich manželstva, môže ich mať len od odporcu v 1. rade. Taktiež nevie z akého dôvodu odporkyňa v 2. rade tieto listy posielala uvedeným osobám. Ani jeden z odporcov si od nej nevyžiadali súhlas s ich nakladaním. V roku 2004, keď boli napísané vyššie uvedené emaily, doma počítač vôbec nemali a taktiež ani prístup na internet. Prístup na internet mala len v práci, odkiaľ uvedené emaily uvedenému kolegovi posielala. Taktiež ani tieto emaily nevytlačila, len odporca v 1. rade mal počítač, notebook. Doma internet zavedený nemali, v tom čase to nebolo také bežné ako dnes. Nedala žiaden súhlas nikomu na uverejnenie ani šírenie predmetných emailov. Odporcovia v 1. a 2. rade tým, že vyššie uvedené maily zaslali vyššie uvedeným osobám, zasiahli do všetkých zložiek jej osobnosti. Jej rodičia obdržali tieto emaily spolu so sprievodným listom v septembri 2010, avšak tým že poznali jej situáciu, bola v tom čase na materskej dovolenke, tieto listy jej neukázali ale poslali ich rodičom odporcu v 1. rade s listom, aby si dali dokopy vzťahy s odporkyňou v 2. rade. Predmetné emaily obdržal aj jej terajší manžel, boli mu zaslané z J. B. XX.X.XXXX spolu s listom od odporkyne v 2. rade, v ktorom písala, aká je ona, uviedla tam veci z minulosti. Už predtým mali s odporcami v 1. a 2. rade problémy a preto sa chcel nad toto povzniesť, avšak pre ňu to bola veľká bolesť. Išlo o veľký zásah do ich spoločného života a u jej terajšieho manžela začali vznikať pochybnosti. Bola v tom čase na materskej dovolenke s ich spoločnou dcérou a jej sebavedomie veľmi kleslo. Aj keď zvažovali podanie návrhu na rozvod,

resp. jej manžel, nakoniec tento podaný nebol. Doma mali dusnú atmosféru ale nehádali sa a už vôbec nie pred deťmi, taktiež ani pred synom X. tento problém neriešili. Povedali to ale jej rodičom, bolo to bezprostredne potom ako jej manžel obdržal predmetné emaily so sprievodným listom a vtedy aj oni povedali, že oni taktiež tieto emaily dostali spolu s listom a že celú záležitosť uzavreli. Podporovali ju v pozitívnom myslení a snažili sa o udržania jej manželstva s terajším manželom. V septembri 2010 predmetné emaily spolu so sprievodným listom dostala aj jej terajšia svokra, v liste si prečítala aká je „zlatokopka“, jej syna si zobrala pre peniaze a po tomto veľmi zatrpkla, prestala s ňou komunikovať, nechodievala k nim na návštevy, čo bolo pre ňu tiež veľmi ťažké, pretože jej manžel je jej jediný syn. Asi tak po uplynutí pol roka začala ako tak komunikovať. V súčasnosti sú už ich vzťahy vporiadku. Myslela si, že iným osobám už predmetné emaily zaslané neboli ale asi po roku sa dozvedela od terajšieho manžela, ktorý je tiež rozvedený, že mu jeho bývalý svokor povedal, že bolo jeho dcére, teda bývalej manželke jej terajšieho manžela zaslaný list. Toto si riešil len jej manžel, avšak medzi ním a jeho bývalou manželkou vznikli problémy, pretože mal problémy v stretávaní sa so svojimi deťmi, ktoré má z predchádzajúceho manželstva. K nemajetkovej ujme 10.000,- eur uviedla, že nepotrebuje od odporcov v 1. a 2. rade peniaze na dovolenku ale na tento súd už bolo treba veľa peňazí. Odporca v 1. rade ju vydieral tak, že ak nestiahne návrh, tak budú problémy z ich spoločným synom, že dá jej rodičov k súdu. Chce len naspäť to, čo do tohto investovala, vynaložila náklady, napr. na psychológa kam musela chodiť a aj ich spoločný syn, na právnikov. Chce, aby si odporcovia v 1. a 2. rade uvedomili, že urobili zle a čo všetko sa mohlo stať. Nevie, či by bolo odporcovi v 1. rade príjemné, keby sa znova rozviedla, hádala sa pred ich synom s terajším manželom. Odporkyňa v 2. rade má problémy so svokrou, so svojou sestrou, myslí si, že toto už stačilo, nechce si nechať skákať po hlave.

Odporca v 1. rade ako účastník konania uviedol, že nemal žiaden prístup k emailovej stránke navrhovateľky. Potom ako dostal poštou návrh na rozvod, navrhovateľka pri hádke vytiahla zo skrine predmetné emaily a doslova mu ich hodila s tým, že uviedla, že s W. to bolo vážne. Predmetné emaily si ponechal, navrhovateľka si ich od neho nikdy nepýtala späť. Keď prišiel návrh na zvýšenie výživného pre ich spoločného syna, vyjadril sa k nemu a zároveň priložil aj kópie predmetných emailov, čím chcel preukázať, že navrhovateľke ide len o finančný prospech. S emailami následne nijako nedisponoval, dostala sa k ním jeho manželka, odporkyňa v 2. rade a vedel, že chce písať nejaké listy ale nestaral sa o to. Listy chcela písať z dôvodu, že zo strany navrhovateľky voči nim boli ataky, keď k nim prišiel syn X. tak sa ho napr. pýtal, prečo neľúbi maminu a toto sa pýtal aj jeho rodičov. Chodieval k nim chorý, stalo sa, práve keď mali krstiny spoločného syna s odporkyňou v 2. rade, že X. prišiel chorý, mal črevné problémy a následne ochorel aj ich syn. Odporkyňa v 2. rade mu nehovorila žiadne detaily ohľadne listov, nechal to na ňu, pretože útoky boli smerované práve na ňu a hovoril jej, aby sa bránila. Nie je pravdivé tvrdenie, že navrhovateľku vydieral. Po podaní návrhu mali stretnutie s právnikmi, chceli aby sa navzájom ospravedlnili a tým by to skončilo. Ešte sa potom stretol s navrhovateľkou a povedal jej, že je nepredstaviteľné, keď nestiahne tento návrh, aby k nim X. chodil. Samozrejme odvtedy sa situácia zmenila a jeho syn k nim chodí podľa toho ako má čas. Myslel tým, že X., pokiaľ bude prebiehať tento spor, sa u nich nebude cítiť dobre. Taktiež nie je pravdou, že by vydieral rodičov navrhovateľky, aj oni poslali dôverné informácie, ide o list, ktorý im zaslala odporkyňa v 2. rade a oni ho následne poslali jeho rodičom, že pokiaľ navrhovateľka nestiahne tento návrh, aj oni podajú návrh, resp. odporkyňa v 2. rade, avšak do dnešnej doby takýto návrh podaný nebol. So sumou 10.000,- eur nesúhlasil. Svoje konanie ako aj konanie odporkyne v 2. rade vníma len ako obranu voči útokom navrhovateľky. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že odporkyňa v 2. rade má problémy so svojou matkou a sestrou. Keď predmetné emaily priložil k vyjadreniu k návrhu na zvýšenie výživného, tak ich navrhovateľka nechcela späť a ani ich nijako nerozporovala.

Odporkyňa v 2. rade ako účastníčka konania vo výpovedi uviedla, že v roku 2007 uzavrela manželstvo s odporcom v 1. rade . V roku 2010 sa sťahovali a vtedy našla predmetné emaily. Snažila sa zastaviť navrhovateľku v tom, aby neničila jej manželstvo. Z jej strany však boli ataky voči nej a to psychické, pretože huškala X. proti nej. Keď emailom písala navrhovateľke, aby prestala v takýchto útokoch obul sa do nej aj jej terajší manžel. Je pravdou, že poslala listy rodičom navrhovateľky, jej svokre, manželovi a jeho exmanželke, pričom ku každému listu boli priložené aj predmetné emaily a to z dôvodu, aby sa toto už zastavilo. Bolo to asi v septembri 2010 potom ako odporca v 1. rade obdržal návrh o zvýšenie výživného na ich syna X.. Je pravdou, že toto bol spúšťací mechanizmus ale treba povedať, že v návrhu o zvýšenie výživného sa navrhovateľka viac zaoberala odporcom v 1. rade a ňou ako synovými potrebami. V každom liste uviedla, že sa ospravedlňuje, že ich obťažuje, že posiela predmetné emaily, aby si ich

pozreli, aby videli, aká navrhovateľka je, že ako morálna žena vodu káže ale víno pije. Jej listy boli slušné, podpísala ich. Na rozšírenie emailov od navrhovateľky súhlas nemala. Žiadna reakcia jej od uvedených ľudí na jej list neprišla. Predmetné emaily majú doma, ďalej ich nemieni šíriť. Navrhovateľka si ich od nej nikdy naspäť nepýtala. Od doby ako bol podaný predmetný návrh, majú už doma kľud, navrhovateľa ich už nijako neobťažuje. So sumou 10.000,- eur nesúhlasila. Snažili sa vec vyriešiť dohodou. Problémy boli ale na obidvoch stranách ale je rada, že už sa to zastavilo. So svojou sestrou a svokrou má dobré vzťahy.

Svedkyňa A.. Z. L. vo výpovedi uviedla, že nie je v žiadnom príbuzenskom pomere s účastníkmi konania. Pred niekoľkými rokmi dostala od odporkyne v 2. rade nejakú písomnosť, ale nezaoberala sa ňou, nezaujímalo ju to. Povedala to len svojmu otcovi, ďalej túto písomnosť nerozširovala, nevedela uviesť, či ju má ešte u seba. V písomnostiach bolo uvedené niečo také, že navrhovateľka nemá vysoký morálny profil. Rodina A. spôsobila rozvod jej manželstva s terajším manželom navrhovateľky. Emaily, ktoré boli priložené k listu, predtým nevidela.

Svedok U.. A. L. vo výpovedi uviedol, že je manželom navrhovateľky. Asi tak 2 a pol roka dozadu mu bol doručený list spolu s emailami od odporkyne v 2. rade, pričom v liste bolo uvedené, ako má priložené emaily chápať. List má u seba, emaily sú asi niekde založené. Ako tento list s emailami obdržal ,tak sa o nich s navrhovateľkou rozprával, istý čas mali tichú domácnosť, ktorá trvala 1 - 2 týždne, postupne však začali spolu komunikovať, v tom čase mali malé dieťa. Hľadali väčší byt a toto bola pre nich priorita. List aj emaily zapôsobili na neho zle a to na jeho city, niečo z emailov mu už známe bolo. Maloletý syn, ktorého má navrhovateľka s odporcom v 1. rade im nič nehovoril, keď sa vrátil od odporcov ohľadne predmetného listu a emailov a ani on sa ho neinformoval o liste a emailoch. S nikým o tomto liste a emailoch nehovoril, okrem svojej matky, pretože aj táto asi po 2, 3 týždňoch ako on odstal list, aj ona obdržala list a nejaké emaily, asi boli totožné, tieto podrobne neskúmal. Jeho matka už bola staršia a dosť silno to s ňou zamávalo, mala stavy úzkosti a vyššiu spotrebu antidepresív. Istý čas mala zábrany sa s navrhovateľkou rozprávať, navrhovateľka k nej ani nechodievala na návštevy, trvalo to asi pol roka, kým sa to dalo doporiadku. Po obdržaní listov a emailov odporcov v 1. a 2. rade nekontaktoval ohľadne tejto záležitosti. O emailoch skôr vedomosť nemal, len o niektorých skutočnostiach, avšak s navrhovateľkou neriešili, keď sa spoznali, čo sa udialo 2, 3 roky dozadu. Dohodli sa, že sa v tomto rýpať nebudú. Nemal dôvod komunikovať s niekým iným ohľadne listu a emailov. Sprostredkovane sa dozvedel, že list dostali aj rodičia navrhovateľky a neskôr sa dozvedel, že aj jeho bývala manželka.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy, týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Obč. zák. privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že zo strany odporcov v 1. a 2. rade došlo k neoprávnenému nakladaniu s písomnosťami osobnej povahy navrhovateľky a to emailami z roku 2004 špecifikovanými v bode 1. výrokovej časti tohto rozsudku. Navrhovateľka v roku 2004 napísala predmetné emaily na jej vtedajšom pracovisku, ktoré zasielala svojmu vtedajšiemu kolegovi a ktorý jej na ne odpovedal. V roku 2010 boli tieto emaily zaslané odporcom v 1. rade ako príloha k jeho vyjadreniu k návrhu o zvýšenie výživného na mal. X., spoločného syna navrhovateľky a odporcu v 1. rade, ktorý podala navrhovateľka na tunajší súd. Odporkyňa v 2. rade uvedené emaily v roku 2010 zaslala spolu so sprievodným listom terajšiemu manželovi navrhovateľky, rodičom navrhovateľky a jej svokre a bývalej manželke terajšieho manžela navrhovateľky z dôvodu, že ju navrhovateľka psychicky atakovala a chcela zničiť jej manželstvo s odporcom v 1. rade. Predmetné emaily sa nachádzajú u odporcov v 1. a 2. rade a doteraz ich navrhovateľke nevrátili.

Podmienkou pre zdržanie sa neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. je, aby neoprávnený zásah trval, prípadne aby existovalo bezprostredné nebezpečie (hrozba) jeho uskutočnenia alebo opakovania v budúcnosti. Vzhľadom k tomu, že predmetné emaily majú aj naďalej odporcovia v 1. a 2. rade u seba, súd z preventívneho dôvodu rozhodol tak, že obom uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nimi, t. j. aby upustili od neoprávneného zásahu a aby bolo zabránené ujme na osobnosti navrhovateľky. V tomto prípade súd nestanovil lehotu na splnenie uloženej povinnosti, nakoľko táto v týchto prípadoch nemusí byť stanovená.

Odporca v 1. rade zaslal predmetné emaily ako listinné dôkazy k svojmu vyjadreniu k návrhu na zvýšenie výživného na mal. X., ktorý podala navrhovateľka na tunajší súd, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 25P/131/2010. V uvedenom konaní boli tieto emaily zaslané ako listinné dôkazy zo strany odporcu v 1. rade.

O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde vtedy, keď je zásah dovolený zákonom. Do tejto skupiny patria aj prípady, keď je do osobnosti fyzickej osoby zasahované, resp. zasiahnuté v občianskoprávnom súdnom konaní. V nich pokiaľ nie sú prekročené zákonom stanovené medze nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do osobnosti, ktorých je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší zvláštny verejný záujem. Takýto zásah podmienený výkonom iného subjektívneho práva alebo zákonom stanovenej povinnosti, zostáva povoleným. U niektorých zásahoch, aj keď sa prípadne môžu zdanlivo javiť ako odporujúce objektívnemu právu, nejde napriek tomu o zásahy neoprávnené. Dôvodom je zistenie existencie okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu, ktoré sú buď priamo obsiahnuté v právnych normách alebo z nich vyplývajú. Neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti je teda vylúčená v takom prípade, ak došlo k zásahu v rámci úradného konania a ak zásah nevybočil z rámca daného platnými predpismi. Je vždy vecou konajúceho súdu, aby v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov zhodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadol na to, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania (§ 132 O.s.p.). Vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhli (§ 120 ods. 2 O.s.p.). Ak sa nejedná o dôkazy nevyhnutné na zistenie skutkového stavu, súd tieto dôkazy nie je povinný ďalšími dôkazmi verifikovať ale môže rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok umožňuje každému účastníkovi brániť sa proti difamujúcim a zneucťujúcim tvrdeniam protistrany tak, že tieto tvrdenia, ktoré považuje za nepravdivé, poprie.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či v dôsledku nakladania s písomnosťami osobnej povahy navrhovateľky - predmetnými emailami došlo k ujme na strane navrhovateľky, tak súd dospel k záveru, že zo strany odporcu v 1. rade nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky. Nie každý neoprávnený zásah, bude objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach. Záleží na prostredí, v ktorom k zásahu došlo, na subjekte zásahu, na jeho obsahu, intenzite a ďalších okolnostiach, za akých bol vykonaný. V danom prípade odporca v 1. rade použil predmetné emaily len ako dôkazný prostriedok v rámci konania o zvýšenie výživného, pričom okrem účastníkov konania, resp. ich zástupcov a súdov sa s týmito emailami v rámci tohto konania nikto neoboznámil. Zo strany odporcu v 1. rade teda nedošlo k neoprávnenému zásahu na ochranu osobnosti navrhovateľky, keď tento zásah nevybočil z rámca daného platným právnym predpisom (Občiansky súdny poriadok) a preto súd v časti, v ktorej žiadala navrhovateľka, aby sa jej odporca v 1. rade ospravedlnil za neoprávnené nakladanie s predmetnými emailami a listom odporkyne v 2. rade, ktorý ani nebol k predmetným emailom pripojený, zamietol.

Odporkyňa v 2. rade predmetné emaily spolu so sprievodným listom (bez dátumu) zaslala terajšiemu manželovi navrhovateľky, rodičom navrhovateľky, jej svokre a bývalej manželke jej terajšieho manžela z dôvodu, aby videli aká navrhovateľka je, pričom na použitie týchto emailov nemala od navrhovateľky súhlas.

Hmotnoprávne podmienky pre vznik občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Obč. zák. sú:

a) existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby,

b) neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu,

c) existencia príčinnej súvislosti medzi a) a b).

Ustanovenia § 11 až § 16 Obč. zák. predstavujú všeobecnú občianskoprávnu úpravu ochrany osobnosti, od vymedzenia všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby demonštratívnym výpočtom čiastkových osobnostných práv, cez stanovenie ich obmedzení až po výpočet prostriedkov ochrany osobnosti pre prípad neoprávnených zásahov objektívne spôsobilých tieto práva ohroziť resp. porušiť. Základnou hmotnoprávnou podmienkou pre vznik sankcií za neoprávnené zásahy dotýkajúce sa jednotlivých konkrétnych hodnôt osobnosti (§ 13 Obč. zák.) je objektívna spôsobilosť týchto neoprávnených zásahov narušiť integritu osobnosti. Predmetom úpravy uvedených ustanovení je o.i. česť konkrétnej fyzickej osoby, ktorú pre svoje postoje, chovanie a konanie získala a požíva v spoločnosti a ľudská dôstojnosť; česť a dôstojnosť sú pritom jednými z najvážnejších hodnôt osobnosti fyzickej osoby.

Občianske právo zabezpečuje ochranu uvedených hodnôt osobnosti len proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu na osobnosti tým, že znižujú česť fyzickej osoby u iných osôb a tým ohrozujú vážnosť jej postavenia a uplatnenia v spoločnosti. K neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť, písomne, či iných spôsobom. Spôsob, akým bol neoprávnený zásah uskutočnený, je pre kvalifikáciu zásahu ako neoprávneného právne bezvýznamný. Môže mať však význam pre určenie formy primeraného zadosťučinenia.

Odporkyňa v 2. rade zaslala predmetné emaily manželovi navrhovateľky, jej rodičom, svokre a bývalej manželke jej terajšieho manžela bez súhlasu navrhovateľky. Odporkyňa v 2. rade zaslala emaily uvedeným osobám z dôvodu, aby vedeli aká je navrhovateľka. Predmetné emaily boli súkromnou komunikáciou medzi navrhovateľkou a jej vtedajším kolegom. Skutočnosť, že odporkyňa v 2. rade len emaily prebrala (zostali po rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu v 1. rade u neho) a rozšírila, je bezvýznamná. Odporkyňa v 2. rade na rozširovanie emailov nemala od navrhovateľky súhlas a rozšírila informácie z intímneho a rodinného života navrhovateľky proti jej vôli. Zaslaním predmetných emailov tretím osobám, došlo zo strany odporkyne v 2. rade k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky a preto súd uložil odporkyni v 2. rade povinnosť ospravedlniť sa jej za neoprávnené nakladanie s predmetnými emailami bez jej súhlasu, tak ako je uvedené v bode 2. výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák. výšku náhrady podľa ods. 2 určí súdu s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Možnosti zmierniť nepriaznivý následok, t.j. nemajetkovú ujmu na osobnosti, zodpovedá v určitých prípadoch za podmienky stanovenej § 13 ods. 2 Obč. zák. právo fyzickej osoby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je to z dôvodu, že v určitých prípadoch žiadnym iným právnym prostriedkom nemožno ujmu primerane a účinne zmierniť (napr. len uverejnením ospravedlnenia). Podmienkou pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch je teda nepostačujúce morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. a najmä preto, že neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti. Výšku peňažného zadosťučinenia určuje v súlade s § 13 ods. 3 Obč. zák. súd s prihliadnutím

na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva. Vychádza sa teda zo zásady, že čím závažnejšia je čo do intenzity, rozsahu, trvania a ohlasu ujma vo verejnosti, tým vyššia by mala byť i výška zadosťučinenia v peniazoch s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti.

Navrhovateľka (po čiastočnom späťvzatí návrhu) požadovala náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, vo výške 100,- eur. V danom prípade mal súd za to, že je postačujúce samotné morálne zadosťučinenie, keď zobral do úvahy predovšetkým hľadisko intenzity, trvanie a rozsah nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľke vzhľadom na jej postavenie v rodine a spoločnosti. Navrhovateľka uviedla, že po zaslaní predmetných emailov jej manželovi, rodičom, svokre a bývalej manželke jej terajšieho manželstva u jej manžela začali vznikať pochybnosti, ona bola na materskej dovolenke s ich spoločnou dcérou a jej sebavedomie veľmi kleslo. Jej manžel uvažoval o podaní návrhu na rozvod, nakoniec ho nepodal, doma mali dusnú atmosféru ale nehádali sa. Jej rodičia celú záležitosť uzavreli, podporovali ju v pozitívnom myslení a snažili sa o udržanie jej manželstva s terajším manželom. V septembri 2010 predmetné emaily spolu so sprievodným listom dostala aj jej terajšia svokra a po tomto veľmi zatrpkla, prestala s ňou komunikovať, nechodievala k nim na návštevy, asi po uplynutí pol roka začala ako tak komunikovať, v súčasnosti sú ich vzťahy vporiadku. Jej manžel mal problémy v stretávaní sa so svojimi deťmi z predchádzajúceho manželstva. V danom prípade, keď k rozšíreniu emailov, okrem rodiny navrhovateľky, ďalej nedošlo, k ich zaslaniu došlo len jeden krát a navrhovateľka bola v rozhodnom čase doma, na materskej dovolenke, súd dospel k záveru, že v danom prípade postačí morálne zadosťučinenie spočívajúce v ospravedlnení sa odporkyne v 2. rade. Navrhovateľka sama uviedla, že doma mala s manželom dusnú atmosféru, k rozvodu ich manželstva nedošlo, svokra s ňou nekomunikovala cca pol roka a nenavštevovala ich ale jej rodičia ju podporovali. Vzhľadom k tomu, že intenzita, trvanie a rozsah nepriaznivých následkov nebol v takej miere, pri ktorej by došlo k vážnemu zníženiu dôstojnosti navrhovateľky v rodine a spoločnosti, súd jej návrh v časti náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100,- eur zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľka bola úspešná len v časti o uloženie povinnosti odporcom v 1. a 2. rade zdržať sa akéhokoľvek nakladania s predmetnými emailami a odporkyni v 2. rade, aby sa jej ospravedlnila za neoprávnené nakladanie s predmetnými emailami a neúspešná v časti o uloženie povinnosti odporcovi v 1. rade ospravedlniť sa jej za neoprávnené nakladanie s predmetnými emailami a v časti priznania nemajetkovej ujmy 100,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v

čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho

sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinní dobrovoľne nesplnia, čo im ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnená môže podať návrh na vykonanie exekúcie.